

อย่าทำบุญแล้ว ...ได้บาป

นำเสนอเมื่อ : 26 ก.ค. 2552

ปัจจุบัน การทำบุญของชาวพุทธ มีหลายอย่างที่นำปรับปรุง มักจะพากันตามค่านิยม โดยทำเพื่อเอาหน้าเอาตา และเอาศักดิ์ศรีกันเป็นใหญ่ ไม่คำนึงว่าทำไปแล้วจะได้บุญหรือไม่ บางครอบครัวก่อนจะทำบุญก็ต้องกุหนียืมสินมาทำ พอทำแล้วต้องมาไขหนี้กันต่อไปอีก ในเรื่องนี้พระราชพรหมยาน(หลวงพ่อดุสิต) วัดท่าซุง ทานได้เคยแนะนำไว้ว่า
"..ชาวบ้านเขาทำบุญกันแล้วมีการบวงสรวงอันเชิญเทวดา อันนี้ฉันไม่รู้เขาเชิญให้มาหรือไม่ให้มากันแน่ เราต้องดูสรวงประกอบหลายอย่าง จิตเขาสะอาดแค่ไหน ถ้าสะอาดไม่พอ ทานได้ยื่นแต่ว่าทานไม่มาซะอย่างก็หมดเรื่อง

อย่างทำบุญตามบ้าน ที่เขาทำพิธีอัญเชิญแล้วว่า **“สัคเค กาเม จะรูเป ...”** บางทีคนเชิญยังเมาแอน กลิ่นเหลาฟุ้ง อย่างนี้เทวดาที่ไหนเขาจะมาละ มีแต่ เปรตกับอสูรกาย มากันเป็นดับ มากันจริง ถ้าเมาแล้วไปว่า **“สัคเค..”** เขาแบบนี้ฟัง

จะเล่าเรื่องให้ฟังสักเรื่องหนึ่ง คือเรื่องมันเกิดขึ้นโดยบังเอิญ ตอนนั้นฉันมาช่วยเขาที่วัดป่าคลองมะขามเฒ่า 2 ปี มันมีอยู่คนหนึ่งคนไกลวัดบ้านเขาห่างจากวัดไม่ถึงครึ่งกิโลเมตร เขาตาย ญาติพี่น้องเขาก็มานิมนต์พระเณรที่วัดนั้นไปสวดอภิธรรมกันทั้งหมด วันนั้นการเจริญกรรมฐานก็เลยต้องพัก พระเณรไปหมดนี้ เหลือฉันอยู่คนเดียว ฉันไม่ได้ไปกับเขา เรื่องกินผีนี้เลิกกินมานานแล้ว

คืนนั้นฉันอยู่คนเดียว ประมาณสัก 2 ทุ่มหรือ 3 ทุ่ม กำลังนอนอยู่ก็เลยนึกขึ้นมาว่า เอ..เราไปเที่ยวนรก สวรรค์ พรหม นิพพาน ไปเที่ยวมาหมดแล้ว แต่ว่าข้างวัดนี้มันมีอะไรบ้าง เราไม่ได้มองเลย ก็เลยคิดว่าจะออกไปเดินดูข้างวัดดีกว่า ตัวก็นอนอยู่แต่ใจมันก็เดินออกไปรอบๆ วัด

พอไปถึงหลังวัด ตรงนั้นเขามีกองฟืนสำหรับไว้เผาศพอยู่ ก็ไปเจาะวิมานอยู่หลังหนึ่งไกลๆ กับกองฟอน ศาลพระภูมินี้ตามบ้านห้ามตั้งทางด้าน **ทิศตะวันตก** ถัดกันไปตั้งทางด้านทิศตะวันตกก็มีห้วงฉิบหายและตายโหง

ที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะว่า **อูกาศเทวดา** เขามาอารักขาอยู่ เราไม่มีสิทธิที่จะไขอากาศเทวดาเขาได้ เขาไม่ใช่ภูมิเทวดา

เมื่อไปเจาะวิมานหลังนั้นเห็นว่าใหญ่โตพอสมควร เขาก็ไปยืนดู

เอ..วิมานของใครวะ บริษัทบริหารวังล่างมีอยู่ประมาณ 40 เศษ
พอเราไปถึงเขาก็ถามพวกนั้นว่า “เฮ้ย..พวกนี้บ้านชาววัดเขาตาย..ใครไปบ้านหว่า
?”

ที่เขาถามอย่างนี้ เพราะเขาต้องการให้เรารู้ พวกบริษัทก็บอกว่า
“ผมไม่ครับ ๆ” เสียงตอบมาประมาณ 20 เศษ แล้วเขาก็ถามว่า
“เป็นอย่างไบบ้างวะ ใครมาบ้าง ไปแล้วได้อะไรมาบ้างละ”

พวกนั้นก็บอกว่า “มันจะไปได้อะไรครับ มันเมากันทั้งบ้าน
แมแต่คนอาราธนาธรรมก็เมาอีเหละเซะเซะ”

“ เฮ้ย..มันจะไม่ได้อะไรบ้างเลยหรือ”

“มันไม่ได้อะไรเลยครับ
มันมีแต่บาป..บุญไม่มีให้โมทนาเลย”

เราได้ยินแล้วก็จำไว้
พอตอนเช้าพระทานก็ต้องไปฉันไข่มุข
ฉันเสร็จก็เลยเรียกพระที่เขาปฏิบัติกรรมฐานและ
มีอารมณ์รู้ได้ให้เขามาหา ถามว่า

“นี่..เมื่อคืนนี้ไปสวดที่บ้านนั้น
มันเมากันบ้างหรือเปล่า “ เขาบอกว่า

“แหม..หลวงอาครับ
มันเมากันหมดทั้งบ้านเลย
บารมีเลวครบถ้วนหมด”
ก็เลยถามว่า “เวลาแกสวดนะ
แกสวดให้ผีฟังใช่ไหม”

ที่ว่า "สวดให้ผีฟัง"
ก็หมายความว่า
สวดตามประเพณีมีฟังบ้าง
ไม่ฟังบ้าง ก็เลยถามว่า
“

เวลาแกสวดนะแกเอาจิตดูใ
ครเขาบางหรือเปล่า”
เขาบอกว่า “ดูครับ”
เพราะเคยสอนเขาไว้ว่า
เวลาไปสวดอย่าไปเฉยๆ
เวลาเขาทำบุญบ้านไหนอย่า
ไปเฉยๆ ใหญ่เรื่องด้วย

ก็เลยถามว่า
“มีใครมาบาง”
“

มีเปรตกับพวกอสุรกาย
ายเป็นดับหมด
เปรตมันมาแยงอาหาร
กินและพวกอสุรกาย
มันก็มาแยงอาหาร
ที่เขาทิ้งแล้วกิน”
เลยถามว่า
“เทวดาไม่มีเลยหรือ”
“ไม่มีเลยครับ
หาไม่ได้เลย”

นี่ความจริงมัน
เป็นอย่างนี้
เทวดาองค์นี้
นทานต้องการ
ให้เรารู้เรื่อง
นี้
จึงถามลูกน้อง
ง
ความจริงทำ
นต้องไปถาม
ทำไม
เพราะท่านต
องรู้อยู่แล้ว
ที่ท่านทำแบบ
นี้ก็เพื่อตอง
การให้เรา
รู้เพื่อเป็นเครื่อง
ยืนยัน

ฉะนั้น
วันทำ
บุญอย่า

างให้มี
บาปแ
ละวัน
ทำบุญ
จริงๆ
เวลา
เริ่มอยู่
าให้มี
นมี่บา
ปเขาม
าปะทุ
ะหุนา
ถาหา
กมีบา
ปเขาม
าปะทุ
ะหุนา
แล้ว
บุญมี
นเขาไ
มได้ห
รอก
เพราะ
บาปก็
บบุญมี
นไม่ถ
กกัน
เริ่มต
นงาน
ก็เชือด
ไก่
เชือด
ปลา
เลี้ยงเ
หลา
ชลช
อารมณ์
ถ่มันเ
ป็นอก
ศลแล
ว
อารมณ์
ถนกุศล
มันก็เ
ชัวไม่ไ
ด

ถ้าจะ
ทำแบ

บ่โลก
ไม่ซ้ำ
ธรรม
ไม่เสี
ย
วันต้น
ฐานใ
หมัน
เรียบร
อยทุก
อย่าง
อย่าใ
หมัน
มีบาป
เขามา
ปะทะ
ถาทำ
บุญเส
วจกิจ
ที่เป็น
เรื่องข
องพร
ะเสฐ
แล้ว
จะเสี
งเหล
ยาปล
าปึงกั
นวกั
นไป
ให้มัน
ไปอยู่
สี่คน
ละวัน

แหม
บางบ
านบอ
กทำนุ
ญเยอ
ะ
ทำนุ
ญหม
ดไปต
งหล
ยหมี
น
พระฉ
นไปสั

ก๊กี่ซ้อ
น
และอี
ตอน
พระฉ
นนะเ
ป็นบ
ญหรือ
เปล
ยังไม่
แนแล
ย
จิตขอ
งจาก
าปรับ
บุญห
รือเป
ลา
บางที่
รักษา
ประเ
พถึกั
นเกิน
พอดีไ
ป
พอพร
จะไ
หุ่ศีล
จาก
พบอก
ไม่ว
ง
อย่าง
ชาจะ
ถววย
ทานึ
ไม่ว
ง
พระจ
ะเทศ
นไม่ว
างอึ
บุญม
นมีตร
งนี้
ถ้าไม
วางต
รงนี้
แล้วจ
ะเอา
ะไร

ฉะนั้น

การท
่างานใ
หฺญ ๑
สูอาหิ
สงสข
องกา
รทวา
ยสัง
ฆทา
นุไมไ
ดแบ
บนี้ลง
ทุนเท
าไหร
ถาหา
กวาก
าลังท
รัพยเ
ราหมีไ
มมาก
นัก
จะถว
ายขอ
งอย่า
งละหิ
ดอย่า
งละห
น่อย
ก็ได้
เขาไ
มได้จ
ากัดแ
ละคว
ามกั
งวลแบ
บนั้นไ
มมี
สิ่งที
เป็นบา
ปแบ
บนั้นไ
มมี
ผู้ทีไ
ดรับต
างกัน
กับทำ
แบบ

นั่นหุ
ลายรุ
อยเท
า
ยิ่งทำ
งานม
ากเท
าไร
ความ
กังวล
ก็มาก
เท่านั้น
น
กังวล
ดีก็มี
กังวล
เลวก็
มี
บางที่
ก็โมโ
หโทโ
สไซไ
หม
“

แหม.
.หมด
นี่เสื่อ
กมา
มาเก
กะซ
ะอีกแ
ลว”
เรื่อง
จริง
ๆ
เป็นอ
ยงนี้

อย่าง
การ
ถว
ยสัง
ฆทา
น
แบบ
นี้จิต
มันบ
ริสุทธิ์
งานก็

ไม่มี
กังวล
มากไป
มตอ
งไปเ
ลี่ยง
หลาใ
คร
เวลา
จะรับ
ศีลก็ไ
ไม่มี
ครมา
สู่กิด
ขาง
ๆ
วแข
กมา
วลาจ
ะถวา
ยทา
นก็ไ
ไม่มี
ครมา
กวนไ
จ
ทำอย
งนี้ไ
ดบุญ
เยอะ
บางบ
านเร
าขึ้นไ
ไป
โอโฮ้
ลงทุ
นตั้งเ
ยะ
สุมัย
กอน
ตอน
ที่เทศ
นอยู่
ตาลง
ทุนเป็
นพัน
เป็นห
มีนก็
แยแ
ลวนะ
คาขอ

งเงิน
มันสูง
ง
บางที่
ตั้งแ
ตุเริ่ม
ตงงา
นจน
กระที่
งถึงง
านเล
ก
ทำบุ
ญไม่
ไดบุ
ญเล
ยก็มี

แบบ
นืออ
ยๆ
ก็เลย
เปือ
ไม่ไป
ดีกว่า
จะไป
ทำไ
มถ่าไ
ปแล
วเขา
ไม่ได้
บุญ
ไม่เซ
ไม่ได้
บุญอ
ยางเ
ดียว
นะ
มันไ
ดบว
ปดว
ย
บางค
ริงเอ
าพระ
เป็น
ลูกจา
งเสี่ย
อีก

ก็ว่าไ
ปตาม
มเรือ
งของ
เขา
จะวา
อะไร
ก็ว่า
ตาม
เรือ
ต้อง
การอ
ะไรก็
พูดส
งเดช
มันก็
เป็น
การป
รามมา
สไปไ
นตัว
สร็จ
สบา
ย..แ
บบนี้
ลงห
ลาย
ชั้น
ไม่ใช่
ชั้นดี
ยวน
ะ
แบบ
นี้เขา
เรียก
ว่า
"ทำ
บุญ
แล้ว
ลงน
รก..!
"

จาก
-
หนังสือ
"พ่อรั
กลูก"

โดย..
พระร
าชพ
รหม
ยาน
วัดท
าซุง